

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Razvod Braka I Zakonska Rastava Hungary

Razvod braka i zakonska rastava

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Mađarska

1 Koji su uvjeti za dobivanje razvoda?

Sud može proglasiti razvod braka na zahtjev bilo kojeg bračnog druga ili obaju bračnih drugova ako je došlo do potpunog i nepovratnog raspada braka. Kad se proglašava razvod, prvenstveno je u obzir potrebno uzeti najbolji interes zajedničkog maloljetnog djeteta bračnih drugova.

2 Koji su razlozi razvoda?

Razvod braka može se odobriti na osnovi činjenice da je došlo do potpunog i nepovratnog raspada braka. Sud u vezi s time prikuplja dokaze. Sud može i na vlastitu inicijativu naložiti prikupljanje potrebnih dokaza. Kao naznaka potpunog i nepovratnog raspada braka uzima se konačna i zajednička izjava volje supružnika za razvodom braka (njihova uzajamna suglasnost) koja je dana bez nepropisnog utjecaja. Potpuni i nepovratni raspad braka može se utvrditi posebno ako bračni drugovi više ne žive zajedno kao par te ako njihovo ponovno sjedinjenje nije vjerojatno na temelju procesa koji je doveo do rastave para i trajanja razdoblja njihova odvojenog života.

Zajednička i konačna izjava volje bračnih drugova za razvodom braka koja je dana bez nepropisnog utjecaja smatra se dostatnim dokazom raspada braka. Stoga, u slučaju takve zajedničke izjave, nema potrebe za detaljnim ispitivanjem prethodno navedenih razloga koji su doveli do rastave.

Odluka bračnih drugova može se smatrati konačnom ako su oni postigli sporazum o izvršavanju roditeljske odgovornosti nad svojom zajedničkom djecom, održavanju kontakta između odsutnog roditelja i djeteta, doplatku za uzdržavanje, upotrebi obiteljskog doma i, ako je zatražena, alimentaciji za bračnog druga (njihov sporazum mora odobriti sud). Ako se bračni drugovi zajednički usuglase o izvršavanju roditeljske odgovornosti, ne moraju se usuglasiti o uvjetima održavanja kontakta s djetetom. Međutim, moraju utvrditi mjesto boravišta djeteta. Posljedično, raspon pitanja o kojima se bračni drugovi koji traže razvod braka moraju dogovoriti zajedničkom suglasnošću ovisi o tome odabiru li zajednički izvršavati roditeljsku odgovornost ili ne.

Važno je napomenuti da, za razliku od prethodnog zakonodavstva, Građanskim zakonikom više nije predviđen sporazum između bračnih drugova o podjeli bračne imovine.

3 Koje su pravne posljedice razvoda s obzirom na:

Brak završava razvodom bračnih drugova. Nakon proglašenja razvoda braka pravo na skrbništvo i uzdržavanje zajedničkog djeteta, kontakt između roditelja i djeteta, alimentacija za bilo kojeg bračnog druga, upotreba obiteljskog doma i, u slučaju zajedničke roditeljske odgovornosti, boravište djeteta uređuju se sudskom nagodbom ako stranke postignu sporazum koji ispunjava zakonske zahtjeve ili, u izostanku sporazuma između bračnih drugova, sudskom presudom. Bračni drugovi ne moraju se usuglasiti o podjeli zajedničke bračne imovine da bi sud proglasio razvod braka.

3.1 osobne odnose između supružnika (npr. prezime)

Nakon razvoda ili poništenja braka bivši bračni drugovi nastavljaju upotrebljavati ista prezimena kao i tijekom braka. Ako žele drukčije, moraju to obznaniti višem matičaru nakon razvoda ili poništenja braka. Međutim, bivša supruga nikada ne može upotrebljavati prezime svojeg bivšeg supruga s dočetakom koji označuje status udane žene ako to prezime nije upotrebljavala tijekom braka. Na zahtjev bivšeg supruga sud može zabraniti njegovoj bivšoj supruzi da upotrebljava njegovo prezime u obliku na temelju kojeg se može utvrditi njegov identitet ako je supruga osuđena na kaznu zatvora zbog počinjenja kaznenog djela s namjerom. Ako se bivša supruga preuda, više ne može upotrebljavati prezime svojeg bivšeg supruga kao oznaku statusa udane žene. Ne može ponovno steći to pravo čak i ako se ponovno razvede.

3.2 podjelu imovine supružnika

U slučaju razvoda braka bivši bračni drugovi više nemaju zajedničku imovinu i bilo koji bračni drug može podnijeti zahtjev za podjelu bračne imovine. Oni mogu zatražiti naknadu za ulaganja iz zajedničke imovine u njihovu zasebnu imovinu ili ulaganja iz njihove zasebne imovine u zajedničku imovinu te za uzdržavanje i troškove uzdržavanja. Ne može se tražiti naknada za troškove ako su se bračni drugovi odrekli svojih prava na predmetna sredstva. Naknada za zasebnu imovinu upotrijebljenu ili potpuno upotrijebljenu tijekom bračnog odnosa može se odobriti samo u iznimnim i uredno obrazloženim slučajevima. Udjel u zajedničkoj imovini koji bivši bračni drugovi imaju u trenutku razvoda mora im se dodijeliti u naravi, ako je to moguće. Zasebna imovina koju imaju u trenutku razvoda mora im se isto tako dodijeliti u naravi. Ako zbog bilo kojeg razloga to nije moguće ili bi rezultiralo značajnim gubitkom vrijednosti imovine, u slučaju spora sud će odrediti način podjele. Ne može se tražiti naknada za nestalu zajedničku i zasebnu imovinu ako bračni drugovi nemaju zajedničku bračnu imovinu u trenutku razvoda, a dužna stranka isto tako nema zasebnu imovinu.

Ako se zajednička imovina podijeli na temelju ugovora koji su sklopili bračni drugovi, takav se ugovor smatra valjanim samo ako je sastavljen u pisanom obliku kao javna isprava ili privatna isprava koju je supotpisao odvjetnik. Ta se odredba ne primjenjuje na podjelu pokretne imovine koja čini dio zajedničke imovine bračnih drugova ako je podjela provedena ovrhom.

Ako bračni drugovi nisu sklopili ugovor o podjeli zajedničke imovine ili sklopljenim ugovorom nisu uređena sva potraživanja koja mogu proisteći iz razvoda braka, sud može zatražiti podjelu zajedničke bračne imovine i namiru potraživanja. Sud mora osigurati da se pri namiri potraživanja u vezi s imovinom nijednom bračnom drugu ne dodijeli nepripadajuća financijska korist.

3.3 maloljetnu djecu supružnika

Roditelji su obvezni sa svojom maloljetnom djecom dijeliti sredstva koja su im raspoloživa za uzdržavanje njih oboje, čak i na štetu njihovih vlastitih sredstava. To se pravilo ne primjenjuje ako dijete može pokriti svoje potrebe od plaće koju zaradi zaposlenjem ili od prihoda od svoje imovine ili ako dijete ima izravnog rođaka koji može platiti uzdržavanje. Roditelj koji ima pravo skrbništva osigurava uzdržavanje u naravi, dok ga odsutni roditelj osigurava prvenstveno u novcu (doplatak za uzdržavanje).

Ako je doplatka za uzdržavanje dodijeljen sudskim nalogom, iznos koji je potrebno platiti kao uzdržavanje bit će utvrđen u fiksnom iznosu. Sud u svojoj presudi može propisati da se iznos doplatka koji je potrebno platiti mora svake godine automatski prilagoditi u skladu s indeksom potrošačkih cijena koji godišnje objavljuje mađarski Središnji ured za statistiku od 1. siječnja sljedeće godine.

U mjeri u kojoj je to izvedivo, o pitanjima u vezi s izvršavanjem roditeljske odgovornosti nad djetetom mora se odlučiti zajedničkim sporazumom između roditelja.

Ako roditelji u pogledu tih pitanja ne postignu sporazum, sud će pravo skrbništva dodijeliti roditelju koji prema procjeni suda može bolje promicati tjelesni, mentalni i moralni razvoj djeteta. Ako bi dodjeljivanje djeteta bilo kojem od roditelja ugrozilo njegove najbolje interese, sud može pravo skrbništva dodijeliti trećoj osobi, pod uvjetom da takva osoba sama zatraži izvršavanje prava skrbništva.

Dijete ima pravo održavati izravan osobni kontakt s odsutnim roditeljem. Pravo je i dužnost odsutnog roditelja redovito održavati osobne odnose i izravan kontakt s djetetom (pravo pristupa). Osoba ili druga osoba koja ima skrbništvo ne smiju povrijediti to pravo pristupa.

Roditelj koji ima pravo skrbništva i odsutni roditelj moraju međusobno surađivati, poštujući obiteljski život i pravo na mir druge stranke, kako bi osigurali uravnotežen razvoj djeteta. Roditelj koji ima pravo skrbništva mora odsutnom roditelju redovito pružati informacije o razvoju, zdravlju i obrazovanju djeteta i ne smije uskratiti takve informacije ako ih odsutni roditelj od njega zatraži.

Roditelji koji žive odvojeno zajednički ostvaruju svoja prava u pogledu bitnih pitanja koja se odnose na budućnost djeteta, čak i ako je pravo skrbništva dodijeljeno jednom od njih na temelju njihova zajedničkog sporazuma, osim ako je sud ograničio ili ukinuo roditeljsku odgovornost odsutnog roditelja. Bitna pitanja koja se odnose na budućnost djeteta uključuju upotrebu ili promjenu prezimena maloljetnog djeteta, njegovo mjesto boravišta koje nije mjesto boravišta koje dijeli s roditeljem koji ima skrbništvo, njegovo mjesto boravka u inozemstvu za potrebe stalnog boravišta ili poslovnog nastana te državljanstvo, obrazovanje i karijeru djeteta.

3.4 obvezu plaćanja naknade za uzdržavanje drugom supružniku?

Bračni drug može zatražiti alimentaciju od drugog bračnog druga nakon zakonske rastave ili, u slučaju razvoda braka, bivši bračni drug može zatražiti takvu alimentaciju od drugog bivšeg bračnog druga ako mu je potrebna, a za to nije kriv, osim ako (bivši) bračni drug koji je zatražio alimentaciju to nije zavrijedio zbog svojeg ponašanja tijekom braka. Plaćanje alimentacije ni na koji način ne bi trebalo ugroziti sredstva za život bivšeg bračnog druga koji je obvezan plaćati alimentaciju te osobe ili osoba koje potonji mora uzdržavati zajednički s bivšim bračnim drugom kojem treba alimentacija. Obveza plaćanja alimentacije može biti ograničenog razdoblja trajanja ako se može pretpostaviti da je stranka koja traži alimentaciju više neće trebati nakon isteka takva razdoblja.

Ako bračni drug ili bivši bračni drug zatraži alimentaciju zbog pogoršanja svojeg stanja nakon više od pet godina nakon zakonske rastave, takav se zahtjev može odobriti samo na pravičnoj osnovi i u iznimnim slučajevima. Ako su bračni drugovi živjeli zajedno u razdoblju kraćem od godine dana i u braku nisu imali djece, bivši bračni drug slabijeg imovinskog stanja ima pravo na alimentaciju samo tijekom razdoblja koje je jednako trajanju njihova zajedničkog života. Sud na pravičnoj osnovi i u iznimnim slučajevima može naložiti plaćanje alimentacije i tijekom duljeg razdoblja.

4 Što pravni pojam „zakonska rastava” znači u praksi?

Zakonska rastava bračnih drugova označuje kraj njihova zajedničkoga bračnog života. Nakon zakonske rastave, među ostalim, od suda se može zatražiti podjela bračne imovine.

5 Koji su uvjeti za zakonsku rastavu?

Početak i kraj zajedničkog života bračnih drugova kao para i, posljedično, razdoblje tijekom kojega su imali zajedničku imovinu utvrdit će sud prema vlastitom diskrecijskom pravu. Pri izvršavanju svojih diskrecijskih ovlasti sud mora uzeti u obzir različite aspekte života bračnih drugova kao oženjenog para (spolni odnos, ekonomska neovisnost, zajednički obiteljski dom i kućanstvo, izrazi jedinstva para, podignuta zajednička djeca, rođaci, briga za dijete bilo kojeg bračnog druga itd.). Stoga sud na temelju zajedničke analize svih međusobno povezanih ekonomskih, obiteljskih i emocionalnih čimbenika te čimbenika koji ukazuju na namjere utvrđuje nastavlja li se zajednički život bračnih drugova kao oženjenog para ili je završio. Činjenica da bilo koji ili neki od tih čimbenika nedostaju nužno ne znači da je zajednički život bračnih drugova kao oženjenog para završio, posebno ako za to postoji objektivan razlog.

6 Koje su pravne posljedice zakonske rastave?

Kao rezultat zakonske rastave, koja označuje kraj njihova zajedničkog bračnog života, bračni drugovi slobodno mogu zatražiti podjelu bračne imovine. U tom trenutku brak još nije pravno poništen, ali bračni drugovi mogu neovisno stjecati imovinu, osim već postojeće zajedničke imovine. O već postojećoj zajedničkoj imovini bračni drugovi mogu odlučivati samo zajednički budući da se presumpcija suglasnosti više ne primjenjuje. Ako bračni drugovi imaju zajedničku djecu, moraju se sporazumjeti o dijeljenju roditeljske odgovornosti.

7 Što izraz „poništenje braka” znači u praksi?

Brak se može smatrati poništenim samo ako je proglašen poništenim u presudi koju je sud donio u postupku

poništenja. Odluka kojom se brak proglašava poništenim primjenjuje se na svaku uključenu osobu. Pravne posljedice poništenog braka utvrđene su zakonodavstvom.

8 Koji su uvjeti za poništenje braka?

Brak je ništavan ako bivši brak ili registrirano partnerstvo bilo kojeg bračnog druga još uvijek postoji. Nadalje, brak je ništavan ako su stranke u braku rođaci u izravnoj liniji ili brat i sestra, ako je bilo koja stranka u braku rođeni potomak brata ili sestre druge stranke u braku ili ako je bilo koja stranka u braku usvojila drugu stranku u braku. Brak je ništavan ako je bilo koja od stranaka sklopila brak bez poslovne sposobnosti, a izjavila je da ima poslovnu sposobnost. Brak je ništavan i ako je, iako u trenutku sklapanja braka nije proglašena poslovna nesposobnost predmetne stranke, ta stranka bila u potpunosti poslovno nesposobna. Brak je ništavan ako stranke u braku nisu bile zajednički prisutne kada su izjavile svoju namjeru da sklope brak. Brak je ništavan ako je bilo koja stranka u braku maloljetna osoba. Kao iznimka od navedenog, maloljetne osobe mogu sklopiti brak uz prethodno odobrenje tijela za skrb i zaštitu djece. Tijelo za skrb i zaštitu djece može izdati takvo odobrenje samo u uredno obrazloženim slučajevima i samo ako predmetna maloljetna stranka ima najmanje 16 godina.

9 Koje su pravne posljedice poništenja braka?

Ako su oba bračna druga u dobroj vjeri sklopila brak koji je kasnije poništen, pravne posljedice braka u smislu imovine iste su kao i u slučaju valjanog braka. Nakon što je brak poništen, bračni drugovi mogu ovršiti svoja potraživanja u pogledu imovine u skladu s istim pravilima koja se primjenjuju u slučaju razvoda braka koji je proglasio sud. Ako je samo jedan bračni drug sklopio brak u dobroj vjeri, ta se pravila primjenjuju samo na zahtjev tog bračnog druga.

Nakon poništenja braka bračni drugovi zadržavaju prezime koje su upotrebljavali tijekom braka. Ako žele drukčije, moraju to obznaniti višem matičaru nakon poništenja braka. Međutim, bivša supruga ne može upotrebljavati prezime svojeg bivšeg supruga s nastavkom koji označuje status udane žene ako to prezime nije upotrebljavala tijekom braka.

Poništenje braka ne utječe na presumpciju očinstva.

10 Postoje li načini alternativnog izvansudskog rješavanja pitanja povezanih s razvodom bez obraćanja sudu?

Sudovi imaju isključivu nadležnost u predmetima poništenja i razvoda braka.

Ako je brak poništen ili je proglašen razvod, sud mora odlučiti o skrbništvu i uzdržavanju maloljetnog djeteta iz tog braka, čak i, prema potrebi, u izostanku bilo kakvih odgovarajućih zahtjeva. Sud donosi odluku o dodatnim pitanjima (npr. alimentaciji za bračne drugove, upotrebi obiteljskog doma, podjeli zajedničke bračne imovine) ako je zahtjev podnesen u tom smislu. Ako zahtjev nije podnesen, sud neće odlučivati o tim pitanjima koja stranke mogu ugovorno riješiti izvan suda.

Prije ili tijekom brakorazvodnog postupka bračni drugovi mogu na vlastitu inicijativu ili na inicijativu suda zatražiti mirenje kako bi postigli sporazum o spornim pitanjima koja se odnose na njihov odnos i prestanak njihova braka. Sporazum koji stranke postignu u pregovorima tijekom mirenja može se uključiti u sudsku nagodbu.

Ako je potrebno, sud može obvezati roditelje koji su podnijeli zahtjev za razvod braka da zatraže mirenje u vezi s dodatnim pitanjima kako bi se osigurao odgovarajući dogovor u smislu roditeljske odgovornosti i potrebne suradnje među strankama.

11 Gdje trebam podnijeti zahtjev (molbu) za razvod/zakonsku rastavu/poništenje braka? Koje formalnosti treba poštovati i koje dokumente moram priložiti zahtjevu?

Kako bi dobio razvod braka, jedan bračni drug mora podnijeti tužbu radi razvoda braka protiv drugog bračnog

druga. Tužbu radi poništenja braka mora podnijeti jedan bračni drug protiv drugog bračnog druga ili taj postupak pokreće državni odvjetnik ili treća osoba koja ima pravo pokrenuti postupak protiv oba bračna druga. Ako stranka protiv koje je postupak pokrenut više nije živa, postupak se mora pokrenuti protiv upravitelja kojeg je imenovao sud.

Postupak se mora pokrenuti podnošenjem zahtjeva koji mora uključivati sljedeće elemente: nadležni sud; imena i prezimena, mjesta boravišta te status u postupku stranaka i njihovih zastupnika, ako postoje; pravo koje će se provesti i činjenice zajedno s dokazima koji služe kao osnova za takvo pravo; pojedinosti na temelju kojih se može utvrditi doseg ovlasti i nadležnost suda te izričit zahtjev za odluku suda. Zahtjev za pokretanje brakorazvodnog postupka mora uključivati pojedinosti o braku, rođenju sve žive djece u braku te, ako je potrebno, sve podatke na temelju kojih se može utvrditi pravo na podnošenje zahtjeva. Zahtjevu mora biti priložena popratna dokumentacija za prethodno navedene podatke, kao i dokument (ili preslika tog dokumenta ili izvadak) u kojem se iznose činjenice na koje podnositelj zahtjeva upućuje kao dokaz te dokumenti na temelju kojih se može utvrditi doseg ovlasti i nadležnost suda, kao i druge okolnosti koje se automatski moraju uzeti u obzir, osim podataka koji se mogu provjeriti osobnom iskaznicom. U potonjem slučaju to se mora navesti u zahtjevu.

U skladu s općim pravilima o nadležnosti, sud nadležan za brakorazvodni postupak bit će sud koji je nadležan u mjestu boravišta tuženika. Ako tuženik nema mjesto boravišta u Mađarskoj, sudska nadležnost utvrđuje se na temelju mjesta boravka tuženika. Ako mjesto boravka tuženika nije poznato ili je u inozemstvu, u obzir se uzima tuženikovo posljednje mjesto boravišta u Mađarskoj. Ako se ono ne može utvrditi ili ako ga tuženik nema, sudska nadležnost utvrdit će se na temelju mjesta boravišta tužitelja ili, ako ono nije poznato, njegova mjesta boravka. Nadalje, sud koji je nadležan na području gdje se nalazi posljednje zajedničko mjesto boravišta bračnih drugova isto će tako biti nadležan za predmet. To znači da tužitelj može slobodno odabrati hoće li podnijeti zahtjev sudu koji je nadležan u skladu s općim pravilima o nadležnosti ili sudu koji je nadležan na temelju posljednjeg zajedničkog mjesta boravišta bračnih drugova.

Ako se u skladu s prethodno navedenim pravilima nijedan domaći sud ne može imenovati da odlučuje u predmetu razvoda braka, nadležan će biti Središnji okružni sud u Pešti.

Nakon što se pred određenim sudom pokrene postupak u bračnim sporovima, taj će sud imati isključivu nadležnost za sve nove postupke pokrenute u vezi s istim brakom u bračnim stvarima koje se odnose na imovinska prava koja proizlaze iz bračnog odnosa.

12 Mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Vidjeti temu „[Pravna pomoć](#)”.

13 Je li moguće uložiti žalbu na odluku povezanu s razvodom/zakonskom rastavom/poništenjem braka?

Protiv rješenja se može uložiti žalba. Međutim, ne može se pokrenuti postupak za sudske preispitivanje ili reviziju presuda o poništenju braka ili presuda o proglašenju razvoda braka u smislu samog poništenja ili razvoda braka.

14 Što treba učiniti kako bi se u ovoj državi članici priznala odluka o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici?

Na temelju članka 21. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 2201/2003, sudska presuda donesena u državi članici automatski se priznaje u drugim državama članicama. Stoga, kao opće pravilo, nije potreban nikakav poseban postupak za priznavanje. U skladu s člankom 37. Uredbe, stranka koja traži priznavanje mora predložiti sljedeće dokumente:

- presliku sudske presude koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti i
- potvrdu iz članka 39. Uredbe koju je izdao sud ili tijelo države članice podrijetla na obrascu iz Priloga I. Uredbi i

- osim toga, u slučaju sudske presude donesene u odsustvu tuženika, izvornik ili ovjerenu presliku pismena kojim se utvrđuje da je stranci koja se nije odazvala pozivu na sud dostavljeno pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedno pismeno ili bilo kakvo pismeno u kojemu se navodi da je tuženik nedvosmisleno prihvatio sudsku presudu.

Na temelju članka 38. Uredbe, sud ili tijelo može osloboditi stranku potrebe predočenja posljednjih dvaju dokumenata ako smatra da raspolaže dostatnim informacijama. Sud/tijelo može zatražiti da se prijevod tih dokumenata priloži prethodno navedenim dokumentima, što mađarski sudovi i tijela u načelu mogu ispuniti.

Na temelju članka 21. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2201/2003, svaka zainteresirana stranka može podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o priznavanju sudske presude donesene u drugoj državi članici. U tom slučaju stranka koja traži priznavanje mora svoj zahtjev, zajedno s priloženim prethodno navedenim dokumentima, podnijeti nadležnom sudu, to jest okružnom sudu (*járásbíróság*) koji djeluje u mjestu sjedišta regionalnog suda (*törvényszék*) mjesta boravišta ili uobičajenog boravišta protustranke u Mađarskoj (u slučaju Budimpešte, Središnji okružni sud u Budimu) ili, ako protustranka nema mjesto boravišta ili uobičajeno boravište u Mađarskoj, okružnom sudu koji djeluje u mjestu sjedišta županijskog suda mjesta boravišta ili uobičajenog boravišta u Mađarskoj stranke koja traži priznavanje (u slučaju Budimpešte, Središnji okružni sud u Budimu). Ako stranka koja traži priznavanje isto tako nema mjesto boravišta ili uobičajeno boravište u Mađarskoj, zahtjev se može podnijeti Središnjem okružnom sudu u Budimu. Sud u postupku primjenjuje, prema potrebi, odredbe članka 28. do 36. Uredbe.

Ako je priznavanje sudske presude potrebno za upis u mađarsku matičnu knjigu vjenčanih, u skladu s člankom 21. stavkom 2. Uredbe, zahtjev za priznavanje zajedno s prethodno navedenim dokumentima mora se podnijeti višem matičaru.

15 Kojem se sudu moram obratiti kako bih se usprotivio priznavanju odluke o razvodu/zakonskoj rastavi/poništenju braka koju je izdao sud u drugoj državi članici? Koji se postupak primjenjuje u takvim slučajevima?

Na temelju članka 21. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2201/2003, svaka zainteresirana stranka može podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o nepriznavanju sudske presude donesene u drugoj državi članici. U tom slučaju stranka koja osporava priznavanje mora svojem zahtjevu priložiti presliku presude koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti te potvrdu iz članka 39. Uredbe koju je izdao sud ili tijelo države članice podrijetla na obrascu iz Priloga I. Uredbi. Nadležni sud bit će okružni sud koji djeluje u mjestu sjedišta županijskog suda mjesta boravišta ili uobičajenog boravišta protustranke u Mađarskoj ili, ako protustranka nema mjesto boravišta ili uobičajeno boravište u Mađarskoj, okružni sud koji djeluje u mjestu sjedišta županijskog suda mjesta boravišta ili uobičajenog boravišta u Mađarskoj stranke koja osporava priznavanje (u slučaju Budimpešte, Središnji okružni sud u Budimu). Ako stranka koja osporava priznavanje isto tako nema mjesto boravišta ili uobičajeno boravište u Mađarskoj, zahtjev se može podnijeti Središnjem okružnom sudu u Budimu. Sud u postupku primjenjuje, prema potrebi, odredbe članka 28. do 36. Uredbe.

16 Koje zakonodavstvo u vezi s razvodom sud primjenjuje u postupcima između supružnika koji ne žive u ovoj državi članici ili su različitih nacionalnosti?

Uredba Vijeća (EU) br. 1259/2010 o provedbi pojačane suradnje u području prava primjenljivog na razvod braka i zakonsku rastavu primjenjiva je u Mađarskoj. U skladu s time, u svim predmetima s inozemnim aspektom pravo koje primjenjuju sudovi Mađarske bit će pravo određeno tom Uredbom. Tom se Uredbom, podložno ograničenjima, bračnim drugovima daje sloboda da odaberu primjenljivo pravo (članci 5. do 7.), a povezni čimbenici utvrđuju se za određivanje primjenljivog prava samo u nedostatku valjanog odabira stranaka (članci 8. do 10.)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

■ Posljednji put ažurirano: 15/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.